

We know
books

Copyright © SIONO Editura

Toate drepturile rezervate. Este interzisă reproducerea totală sau parțială a textelor pe orice suport audio, video sau electronic fără acordul în scris al editurii, cu excepția citatelor scurte, mai mici de 100 de cuvinte, necesare pentru recenzii sau referințe.

SIONO Editura

*Bd. Ion Mihalache 93 - 105, Sector 1
București, România*

*office@sionoeditura.com
www.sionoeditura.com*

Redactor: Em Sava
Editor: Radu Prodan
Corectură: Issabela Cotelin
Concept grafic și copertă: Sandra Segal

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
IVANOV, NICOLAE**

**Cronobiologia pentru toți : cronoecogramele personale : cheia
descifrării ciclurilor terriene, selenare și solare pentru a avea succes în
viață : ghid practic / Nicolae Ivanov & Lucian Ivanov. - București : Siono
Editura, 2022**

ISBN 978-630-6509-01-0

I. Ivanov, Lucian

577.31

NICOLAE IVANOV

LUCIAN IVANOV

CRONOBIOLOGIA

PENTRU TOȚI

GHID PRACTIC

SIONO
EDITURA

București 2022

[www.dexonline.ro*](http://www.dexonline.ro)
www.dedalus.o/g/Cronologie.
www.images.nasa.gov
lumenlearning.com
<https://www.mauricecotterell.com>
www.referatele.com/Educațiaecologică
www.qreferat.com
www.slideshare.net
sciencepresse.qc.ca
scholar.google.ca
www.unfpa.ro/profil/icpd
https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_solar_cycles
https://www.windows2universe.org/our_solar_system/planets_table.html
<https://www.space.com/hot-jupiter-magnetic-fields-measured-for-first-time.html>
<https://ro.wikipedia.org/wiki/Jupiter>
en.wikipedia.org
<http://www.ngdc.noaa.gov/geomag/WMM/image.shtml>
https://en.wikipedia.org/wiki/45th_parallel_north
<https://www.merriam-webster.com/dictionary/chronobiology>

CUPRINS

Prefață	7
Despre autori	9
Cuvânt înainte	11
I. Cronoecologie teoretică	19
Cronocosmobiologică sau astrologie	
Omul -Ființă stelară	
De ce suntem diferiți	
De ce simfonia cosmică a vieții?	
Nașterea și renașterea	
Modalități de abordare a cunoașterii	
Lumea adevărată și lumea recreată	
Rezumat Capitolul I	
II. Ciclurile Cosmice ale Marilor Astre	40
Cine am putea fi	
1. Apartenența la Sistemul Heliocentric	
2. Fundamente izvorâte din realitatea necreată (invizibilă)	
3. Soarele	
Ciclurile circadiene	
Criptocroma, Glanda Pineală și Ciclul Circadian	
Ciclurile solare de 11 ani	
Metoda de calculare a crono-helio-tipului personal	
4. Jupiter și celelalte planete din sistemul solar	
5. Terra	
6. Omul ca "bio-satelit" sau "bio-astru"	

	7. Vortexul câmpurilor magnetice din organismele vii	
	8. Migrația animalelor	
	9. Precesie și nutație	
	10. Geomagnetismul și rezonanța Schumann	
	11. Frecvențele cerebrale	
	12. Efectul câmpurilor electromagnetice create de om, asupra sănătății umane	
	Rezumat Capitolul II	
III.	Ciclurile cosmice și influențele lor temporale și spațiale asupra omului	92
	1. Luna	
	Creșterea plantelor	
	Mișcările telurice și marea terestră	
	3. Cine suntem de fapt	
	Codurile fazelor de Lună (I.S-C.)	
	Nivelurile de luminozitate	
	4. Tipurile de Personalitate	
	5. Calendarul fazelor de Lună (1903- 2035)	
	Îndrumări privind folosirea tabelurilor lunare	
	Fazele de Lună și compatibilitățile interpersonale	
	6. Ciclul selenar de 19 ani	
	7. Anii	
	8. Anotimpurile	
	9. Lunile anului	
	10. Zilele și orele	
	11. Lumină și întuneric - zi și noapte	
	Rezumat Capitolul III	
IV.	Ciclurile cosmice și calitatea vieții	143
	Împlinirea de sine	
	Managementul calității vieții : concepte și principii	
	Rezumat Capitolul IV	

V.	Cronogenetică	
	Cronotipologii	
	Cronoenergetică	154
VI.	Momentele deschizătoare de cicluri	180
	Ciclurile cosmice și ciclurile vieții comunitare	
	Despre influențele electromagnetice ale orizontului natal	
	Familia ca ecosistem, și funcțiile sale cronociclice și cronotipice	
	Consultațiile prenuptiale (compatibilitatea în cuplu)	
	Identitate relativă și opoziție relativă	
	Despre maximum și minimum de activitate	
	Fazele vitalității	
	Forma sportivă	
	Starea de sănătate și influențele perturbatoare	
	Rezumat Capitolul VI	
VII.	Cronocosmociclurile și activitatea didactică	220
	Ce înseamnă să fii profesor și ce înseamnă să fii elev	
	Rezumat Capitolul VII	
VIII.	Cronoecologie practică	
	Repere ale ciclurilor cosmice (o scurtă recapitulare)	
	Legile Biocronului ; Genotipul și Fenotipul	
	Recapitularea graficelor din această carte	
	Cronoecograme exemplificate	
	Combinății în marja de similaritate	
	Combinății în marja de complementaritate	
	Combinății în marja de opoziție relativă	

Postfață

264

Alătură-te nouă pe rețelele sociale

270

Notițe personale

271

Bibliografie

274

Biocron – organismul uman adaptat sau sincronizat la timpul real (mai multe detalii în capitolul 2); instrument pentru măsurarea bioritmului individual, inventat de profesorul Iancu Scutașu-Comăneanu.

Capitolul I

Cronoecologie teoretică

Cronocosmobiologică sau astrologie?

Claudiu Ptolemeu (cca. 90-168 d.Hr.) elaborează teoria geocentrică în lucrarea „Sintaxa matematică” sau „Almageste”. În această teorie, Pământul, considerat imobil, este prezentat ca fiind centrul sistemului, iar în jurul său, pe sfere concentrice, se află Soarele, Luna, planetele și stelele. O teorie asemănătoare schițase și *Aristotel* (384-322 î.Hr.). Sistemul geocentric care a fost apărut chiar și cu ajutorul Inchiziției și a dominat lumea până la confirmarea ideilor heliocentrice ale matematicianului și astronomului polonez *Nicolaus Copernic* (1473-1543) s-a bazat pe o ipoteză greșită, pe care *Giordano Bruno* a combătut-o la rândul lui cu prețul vieții, iar noi adăugăm încă un braț de lemn la rugă, sporind focul ori de câte ori ne consultăm horoscopul, după cum vom explica în continuare.

Giordano Bruno a fost cel care a propagat ideile lui *Copernic* care, în lucrarea sa *Despre mișcările de revoluție ale corpurilor cerești* (*De revolutionibus orbium coelestium*), își dezvoltă ideile privind heliocentrismul, teorie care plasează Soarele în centrul sistemului nostru planetar. **Horoscopul se bazează, în mod eronat, de altfel, pe zodiacul european, care a fost conceput pe baza sistemului vechi, geocentric (Pământul în centru), în consecință nu poate fi foarte precis.**

Acceptiunea în care *astrologia* (ce stă la baza horoscopului) este considerată o artă, iar *astronomia* o știință

nu deranjează notabil pe nimeni. În general este cunoscut faptul că fiecare publicație, fiecare post de televiziune își rezervă un spațiu tipărit sau un interval orar pentru a prezenta clienților lor horoscopul zilei, potrivit încadrării momentului natal personal în limitele temporale rezervate unei zodii. Predicțiile care se fac au darul de a stabili sau fideliza clientela aferentă. Dacă, din curiozitate, ați lectura conținutul horoscoapelor de la mai multe mijloace media publicate în aceeași zi (și cred că ați făcut-o), vă garantez că ați avea o surpriză de proporții: predicțiile sunt tot atât de diferite cât sunt de diferite respectivele mijloace media! Explicațiile vor da roată în jurul caracteristicilor considerate dominante, vor fi evazive, generalizatoare. Cu de la cine putere introducem toți consumatorii de informații ai unui mijloc media, născuți în aceeași lună, în aceeași predicție horoscopică?

Conform aserțiunilor noastre, în intervalul temporal de 30-31 de zile alocat unei zodii, există 30-31 de cronotipologii lunare, 4 cronotipologii circumdiene, 24 de cronotipologii circumorare, la care mai adăugăm alte cronotipologii corespunzătoare sezoanelor (4), ciclului solar (11 ani), ciclului exoplanetar (12 ani), ciclului combinat sau selenar (19 ani) și vom constata că există cel puțin tot atâtea deosebiri cât reprezintă suma numerelor expuse: 104-105 cronotipologii!

În realitate, numărul cronotipologiilor este mult mai mare, pentru că aceste cronotipologii nu se adună, ci se înmulțesc! Nu-i mai puțin adevărat că observațiile astronomilor antici din Extremul Orient, Grecia, Sumer, Egipt ș.a. care ni s-au transmis, mai mult sau mai puțin, prin intermediul calendarelor zodiacale sau pe alte căi, au alimentat ceea ce se numește astăzi astrologie.

Noi nu credem că putem să punem pe seama astrelor, chiar

și a celor mai apropiate, influențe încă insuficient cercetate și să nu acceptăm influențe sesizate aproape de toată lumea la o privire și la o analiză mai stăruitoare. Observați cum transformările ce se petrec în anotimpul în care v-ați născut vă caracterizează; observați când se instalează oboseala fizică (când vă apucă somnul) și comparați momentul cu momentul și ora nașterii; observați stările voastre în faza de lună opusă; observați starea generală a ființei voastre în anii de activitate solară, lunară și exoplanetară, raportată la momentul și locul natal, adică la timp și spațiu.

Noi nu facem decât să vă trezim interesul și să vă comunicăm propriile observații asupra manifestărilor a mii de persoane de vârste diferite, născute în locuri diferite, trecând prin situații diferite etc. Astrologii specializați vă pot face o astrogramă personalizată, dar așteptăm de la dumneavoastră să ne spuneți cât la sută din ceea ce credeți și simțiți că sunteți corespunde momentului rezervat analizei, zilei în care se face analiza, sezonului, anului, ciclului de ani în care vă încadrați. În *Dicționarul explicativ ilustrat al limbii române*, editat de Arc și Gunivas, 2007, „**astrologia**” este prezentată ca fiind „**arta** descifrării și prezicerii destinului individual sau colective pe baza studierii poziției și mersului astrilor, constelațiilor sau pe baza altor fenomene cerești”.

În același dicționar, despre „**astronomie**” se spune că este „**știința** care se ocupă cu studiul astrilor, al mișcării, evoluției, structurii și al compoziției lor, precum și cu studiul sistemelor de astri, al galaxiilor și al universului”.

Între știință (astronomia) și artă (astrologia) există o singură deosebire majoră: arta se bazează pe știință, dar știința nu se bazează pe artă. Atât știința, cât și arta mai au de adus, încă, multe servicii Omului. Cea care ar putea face o punte de legătură între știință și artă ar putea fi, poate,

filosofia, ca „ramură a culturii spirituale, constituită dintr-un ansamblu de noțiuni, de idei și de enunțuri, care reflectă și interpretează realitatea sub aspectele ei cele mai generale și care sunt formulate prin categorii, teze și principii; domeniu distinct al cunoașterii”.

Din această ecuație cu două elemente cunoscute, ne vom da lesne seama că **astrologia** ne îngustează orizontul cunoașterii, aruncând peste el o năframă brodată cu măiestrie, care induce mirare și admirație, dar nu excelează prin transparență, iar **cronoecologia** este cea care deschide o nouă fereastră spre orizontul cunoașterii din cerul existenței noastre pe baza unor date concrete. Vom discuta în lucrarea noastră corpurile cerești care, științific vorbind, influențează viețuitoarele de pe Pământ.

Animalele cu care suntem asemuiți și toate celelalte semne zodiacale sunt mai mult sau mai puțin reprezentative și nu ne arată decât cantul medaliei...

Cronoecologia este o știință de sine stătătoare, care se bazează pe datele oferite de alte științe (astronomie, biologie, ecologie, geografie, psihologie, matematică etc.), și încearcă să deslușească răspunsul entității umane la influențele ciclurilor cosmice, specifice astrelor care sunt responsabile de susținerea vieții.

N-ar fi de mirare dacă din această combinație ar apărea o nouă filozofie a vieții, în care reconsiderarea influențelor timpului și spațiului în evoluția omului ar deține rolul central.

Omul – ființă stelară

O ființă umană este o parte dintr-un întreg, denumit de noi univers, o parte limitată în timp și spațiu. (Albert Einstein)

De pe Terra, planetele cele mai apropiate – Marte, Venus, Mercur și Jupiter – ne apar ca niște stele. Soarele, cea mai apropiată stea, învâluie cu mantia-i protectoare singura stea-planetă Terra, care găzduiește viața în formele și la nivelul cunoscut de entitatea umană. Cel puțin din aceste motive, omul este o ființă stelară.

Este îndeobște cunoscut că Terra, ca organ component al angrenajului planetar antrenat de Soare, zboară prin cosmos pe o traiectorie spiralată, asemenea unui arc elicoidal uriaș, care își unește capetele, căpătând forma unui tor uriaș și care doar odată la aproape 26.000 de ani își dezvăluie originea sau punctul de referință. Acest eveniment major pe Pământ este resimțit ca un nou început sau o renaștere. Terra zboară, într-adevăr. Terra zboară odată cu noi. Zboară cu aripile-i nevăzute, iar fâlfâitul lor ne împresoară și poartă numele de Răcoarea Dimineții (roua, condensul format dimineața, este una dintre dovezile palpabile că Terra este în continuă mișcare, pe lângă ciclul zi-noapte, bineînțeles).

De unde știm că aripile sunt nevăzute dacă nu se văd, nu este greu de aflat dacă privim cu inima. Inima vede și nevăzutul. Inima primește șuvoaie de informații, pentru că apa sa le colectează din afluenții care izvorăsc din materia stelară din care este plămădită gazda sufletului nostru.

Până la urmă nu tot ceea ce nu se vede înseamnă că nu există și tot ceea ce se vede înseamnă că există. Stelele nu se văd ziua, dar asta nu înseamnă că nu există. Luna în faza de lună neagră (nouă) nu se vede nici măcar reflectată, dar asta

nu înseamnă că nu există. Toate radiațiile și energiile pe care le poartă nu se văd, dar influențele acestora se simt atât de pregnant, așa cum se simte durerea provocată de pierderea sau absența iubirii. O rană, indiferent de cauza provocării, se vede, dar se și simte. Se vede pe trupul nostru. Se vede în ochii și pe fața noastră. Dacă se vede în ochii cu care vedem, mai avem oare nevoie și de alte dovezi că suntem împresurați de manifestări nevăzute de energii și că influențele acestora ne dirijează viața? Și dacă simțim și vizualizăm efectele acestor influențe, adică le avem la îndemână, n-am putea să încercăm descifrarea cauzelor care produc aceste efecte?

Popularul fizician Carl Sagan menționează foarte ilustrativ în cartea sa *Cosmosul* că „noi suntem copiii stelelor”:

„Primele stele erau constituite doar din două elemente simple: hidrogen și foarte puțin heliu. Prin fuziunea nucleară a acestor doi combustibili, primele stele au produs reziduuri, o cenușă atomică ce conținea atomi mai grei și mai complecși precum carbonul, fierul etc.

După o vreme, stelele devin supernove și explodează, răsfirând reziduurile lor în spațiu și participând, prin aceasta, la formarea de noi stele, care integrează vechii atomi, creează noi combustii și astfel noi elemente chimice (nimic nu se pierde, totul se transformă).

Carbonul, azotul și oxigenul, care, împreună cu hidrogenul constituie majoritatea materială a corpului nostru (și multe alte elemente indispensabile, dar în proporție mult mai mică), au fost create prin nașterea și moartea a nenumărate generații de stele. Universul a lucrat în jur de cincisprezece miliarde de ani pentru a elabora această minune a minunilor, care este corpul uman și creierul său. Acesta din urmă, se supune, în aspectele cele mai subtile ale funcționării sale la legi și combinații chimice, rezultate din dezvoltarea universului (de

exemplu, plasticitatea creierului și crearea continuă de noi neuroni și legături neuronale).

Legea gravitației, care este resimțită de la cel mai mic organism până la cel mai impozant organism și pe care o simțim sub pașii noștri zilnic, este un exemplu evident al supunerii noastre la legile Universului.

Tot ceea ce Universul a produs de la începutul lumii (...) ne-a fost într-adevăr necesar pentru a deveni ceea ce suntem azi.

Suntem într-adevăr **copiii stelelor**, născuți din Univers. Fantastica putere creatoare a Universului este în permanență la lucru, în interiorul nostru.” (Sagan în *René Sidelsky, Puterea creatoare a gândurilor pentru a reuși în viață*, 1989).

Pe plaiuri mioritice, cercetătorul Dumitru Constantin-Dulcan afirmă, de asemenea:

„Suntem aici, în acest colț de Univers, expresia ultimă a evoluției. Tot ceea ce s-a întâmplat, pentru noi s-a întâmplat. Suntem rezultatul tuturor evenimentelor fericite și triste care ne-au precedat și cauza celor ce ne vor urma. [...] Omul nu poate trăi pur și simplu, nu poate avea doar o existență pasivă. Cu sau fără voia sa, el se implică în fizica Universului. Prin gânduri, prin acțiune, prin faptele sale bune, prin faptele sale rele. Când adevărul acesta ne va pătrunde, abia atunci, în clipa astrală a devenirii noastre se va aprinde în noi lumina inteligenței ce s-a regăsit pe sine după o lungă rătăcire pe cărări din Univers.” (*Inteligența materiei*, 2009, Eikon).

Vom vedea în această carte cum Soarele, Pământul, Luna și Jupiter, prin influențele lor ciclice, mențin în stare de funcționare creația divină numită Om. Cum toate aceste influențe se desfășoară în timp și în spațiu și reprezintă un

We know

proces dinamic, susținut de *fluxul de energie primordială* și folosesc ca materie primă *viața*, le-am dat un titlu generic: *Cronocosmoecologie*. Prin urmare, în accepțiunea noastră, ***cronocosmoecologia se ocupă cu studiul influențelor exercitate ciclic de către corpurile cerești asupra entităților vii în general și asupra entității umane în special.***

De ce suntem diferiți

Cred în Dumnezeu pentru că cred în Soare, nu pentru că îl pot vedea, ci pentru că, datorită lui, toate lucrurile se pot vedea. (C.S. Lewis)

Suntem martori sau părtași la conflicte dintre cele mai diverse. Toate aceste conflicte au loc din motive (cauze) pe care le-am putea evita sau atenua efectul dacă am stăruii asupra cunoașterii mecanismelor care le provoacă. În afară de conflictele planificate care țin de alte rațiuni, conflictele mărunte care ne macină viața se produc *din cauză că suntem diferiți și nu acceptăm sau nu conștientizăm acest lucru*. De obicei, consumăm din rezervele noastre limitate energie și timp pentru a căuta vinovății dincolo de noi. Atunci când vom afla că suntem diferiți împotriva voinței noastre, vom constata că și ceilalți sunt diferiți împotriva voinței lor.

Acceptând această realitate, înseamnă să acceptăm că avem de rezolvat aceleași probleme de cunoaștere. Porunca de a ne iubi (accepta) aproapele la fel ca pe noi înșine ni s-a dat tocmai pentru că nu putem să ne schimbăm la comandă nici unul și nici celălalt și, din acest motiv, suntem îndemnați să ne iubim (acceptăm) așa cum suntem. Nu putem intra într-o competiție dacă nu facem parte din aceeași categorie de

forță. Iubirea necondiționată a aproapelui ridică toate barierele care ne blochează drumul spre cunoaștere și sfințenie. Dacă gândim, spunem, credem și făptuim după îndemnul biblic „ceea ce-mi dai, Doamne, aceea îmi trebuie”, nu suntem departe de intersecția care ne va arăta cale spre sfințenie.

Suntem diferiți pentru că avem genitori (părinți) diferiți, avem locuri de naștere diferite, provenim din medii educaționale diferite și, prin urmare, avem păreri diferite despre același model de valorizare a realității. Avem, totuși, același Soare, același Pământ și aceeași Lună care ne patronează și ne dăruiesc aceleași daruri, fără discriminare.

Astfel fiecare ființă vie are o anumită valoare prin simplul fapt că există. Fiecare specie, populație sau individ este rezultatul a miliarde de ani de evoluție, ceea ce îndeamnă la contemplare și cercetare în același timp. Dacă noi îi dăm o anumită valoare (negativă sau pozitivă), aceea e o valoare umană și este diferită de propria valoare a ființei. Valoarea umană este incompletă și polarizată. Această valoare umană depinde de concepțiile culturale dintr-un anumit punct istoric și spațial, ea nu numai că este diferită de valoarea pe care un animal sau o plantă o dă aceluiași lucru, dar este diferită și de la om la om. Desigur că un virus mortal sau un câine turbat trebuie eliminat cât mai repede cu putință și desigur că fiecare individ este inclinat să dea o mai mare importanță acțiunilor proprii, valorilor proprii, dar cel mai bine este ca tendința generală să fie spre respectarea valorii fiecărei ființe în parte.

Orice ființă sau neființă are o valoare intrinsecă numai prin faptul că se subordonează aceluiași act creator și face parte din aceeași Creație. Elementele din care este compusă o ființă se găsesc și în compoziția neființei. Ce le deosebește

LEPDIS | We know

este modul de combinare a acestor elemente, energiile care le leagă și destinația produsului final, care țin de voința Creatorului: „Mă vei vedea și mă vei găsi dacă ai învățat să vezi și ceea ce nu se vede și ai învățat să cauți și acolo unde nu se găsește nimic în aparențe”
(www.referatele.com/Educație).

De ce simfonia cosmică a vieții?

Ne-am imaginat vreodată că am putea fi niște instrumentiști talentați, membri ai unei uriașe orchestre...? Având în fața noastră o partitură pe care trebuie să o parcurgem cu fidelitate, notele ar putea fi tot atâtea evenimente prin care trecem în cursul vieții devenite portativ, iar suportul portativului ar putea fi chiar locul natal. Instrumentele ar putea fi casele, locurile de muncă, mașinile, pădurile și apele, dar și vietățile care le populează...

... Este multă lumină pe scenă și din această cauză spectatorii nu se văd. Nu se văd, dar există. Nu se văd, dar ne urmăresc cu mare interes, pentru că atât Dirijorul, cât și Autorul i-au convocat, iar scena este Pământul... Simfonia continuă fără oprire atât timp cât Pământul și astrele vor exista. Instrumentiștii se înlocuiesc din mers, instrumentele se înlocuiesc din mers. Autorul este din ce în ce mai solicitat. Dirijorul nu dă semne de oboseală. Spectatorii aplaudă frenetic. Îi auziți, oare? Sunt mai mulți, sunt mai puțini? Putem descifra numărul lor după aplauze...? Nu-i nicio grabă: mai devreme sau mai târziu vom deveni și noi spectatori...

Noi, instrumentiștii, suntem preocupați să ne jucăm rolul, să fim atenți la semnele Dirijorului, să respectăm valoarea notelor, să nu forțăm instrumentele, dar nu vom simți niciodată ce simt spectatorii decât în finalul din a căru

prezență vom lipsi. Oricum, să nu ne grăbim: locurile ne sunt rezervate! Data și ora vor fi comunicate urmașilor...

Dacă n-ar fi copiii să ne înalțe, am rămâne veșnic pe pământ...!

Nașterea și renașterea

O elevă dintr-o clasă de colegiu, de la un colegiu dintr-o țară așezată de Divinitate pe planeta Terra, o planetă binecuvântată cu viață, răspunde la întrebarea „Când te-ai născut, fiică a Terrei?” astfel: „Știți, eu mă nasc pe 25 mai anul acesta”! Colosal! O mare eroare, la prima vedere, dar care ne comunică un mare adevăr.

Într-adevăr, ori de câte ori se repetă ora noastră de naștere, faza de lună în care ne-am născut, anotimpul în care ne-am născut și anul în care ne-am născut, noi ne naștem din nou, adică **renaștem!** Desigur că în alte împrejurări, într-un cuib lărgit, la mereu alți parametri, în alt loc al universului. Ba chiar și sărbătorim momentul. Nimic mai firesc. Nimic mai adevărat.

Sărbătorim și ziua numelui, adică ziua Botezului, pentru că din acea zi ne-am născut ca *ființe dedicate divinității*. Din acea zi începe ciclul vieții aparținătoare unei credințe. Ori de câte ori se repetă ora, ziua, faza de lună, anotimpul și anul în care am primit botezul, ne rebotezăm. Ne cinstim patronul spiritual în felul nostru specific.

Fiecare moment de renaștere este și un moment de bilanț. Se poate deduce de aici că și moartea reprezintă tot un moment de bilanț personal, dar este, de asemenea, un moment de bilanț și pentru urmașii noștri.

Dar ce reprezintă moartea din punct de vedere cronobiologic, dacă nu suma unor cicluri și energii epuizate și intersectate la cea mai joasă intensitate, rezultând în